

Buletin Ortodox Nr.17

MISIUNEA SFANTA MARIA SI SFINTII MARTIRI BRANCOVENI

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

Vizitati website-ul: www.sfmariakitchener.com

si pagina noastra de facebook: [Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni](https://www.facebook.com/SfantaMariaSiSfintiiMartiriBrancoveni)

+IZVORUL TAMADUIRII, 13 APRILIE 2018

❖ INDOIALA - CEA MAI DISTRUGATOARE BOALA A SUFLETULUI

Toma reprezinta acele persoane care sunt dominate de rationalitate, care au nevoie de dovezi. **Nu sunt necredinciosi, dar pentru intarirea credintei au nevoie de dovezi. In clipa cand li s-a dat dovada, ei devin total daruiti si credinciosi, mergand pana la sacrificiul final, asa cum a fost Sfantul Apostol Toma.**

De ce Toma n-a fost cu ucenicii? **Toti ucenicii erau adunati gramada in prima duminica, a Invierii, in casa, de frica iudeilor, spune Evanghelistul. Numai Toma nu era cu ei.** Probabil ca Toma a fost cel mai curajos dintre dansii. A iesit afara fie ca sa capete informatii, cum se spune, adica sa vada ce se mai spune despre Iisus, fie era plecat sa aduca hrana, pentru ca ceilalti n-aveau curajul sa iasa.

De aceea cand a venit Iisus, el nu era acolo. Cand ei i-au spus: "Am vazut pe Domnul!", Toma a zis: "Daca nu voi vedea in mainile Lui semnul cuielor si daca nu voi pune mana mea in coasta Lui, nu voi crede!" (Ioana 20,25). **Dar tot in ziua aceea, cand Iisus S-a aratat ucenicilor si Toma nu era, ucenicii s-au indoit si nu credeau ca e Iisus.** Deci Mantuitorul fiind cu ei si spunandu-le "**Pace voua!**", ei s-au indoit, spune Apostolul, si atunci Mantuitorul "**le-a aratat mainile si coasta Sa**" (Ioan 20, 20) zicandu-le: "**Vedeti mainile Mele si picioarele Mele, ca Eu Insumi sunt; pipaiti-Ma si vedeti, ca duhul nu are carne si oase, precum ma vedeti pe Mine ca am**" (Luca 24, 39). **Deci cine este mai necredincios: Toma, care n-a vazut si s-a indoit, sau ucenicii care L-au vazut si se indoiau?**

Mantuitorul, Care stia toate, a cunoscut indoiala lui Toma si a venit in mod special pentru el. **Hristos vine in lumea aceasta nu numai pentru cei credinciosi sau numai pentru cei pacatosi, ci vine si pentru cei care traiesc in indoiala.**

Indoiala este o actiune demonica. Demonul cauta totdeauna sa insufle sufletului nostru indoiala. Bine, cred in Dumnezeu, cred ca Iisus Hristos a venit in lume, a murit si S-a rastignit pentru a noastra mantuire, dar daca n-a fost Fiul lui Dumnezeu? Cred ca s-a facut minunea cutare, dar daca nu s-a facut totusi minunea? **Aceasta este indoiala, care e cea mai tulburatoare si mai distrugatoare boala a sufletului.**

In Apocalipsa, Ingerul Domnului, adresandu-se Bisericii din Asia Mica, spune celei din Laodiceea: "**Pe tine te scuip din gura Mea pentru ca nu esti nici cald, nici fiebinte, nici rece, ci caldica**". Dumnezeu nu iubeste pe cei caldicei. Cel care este infocat "impotriva", Dumnezeu stie ca poate fi intors. **Sfantul Apostol Pavel a fost persecutorul crestinatatii, dar cand I s-a aratat Mantuitorul pe drum, s-a intors la credinta si a devenit cel mai mare apostol. Mai curand intorci la credinta pe un adversar, decat pe un caldicel. Cel caldicel traieste in apa lui caldica: nici nu fierbe, nici nu ingheata, dar nici nu aduce nimic bun.**

Toma nu era un om caldicel, Toma avea credinta, dar avea nevoie de dovezi. Mantuitorul i S-a aratat si i-a spus: "**Adu degetul incoace si vezi mainile Mele si adu mana ta si o pune in coasta Mea si nu fi necredincios, ci credincios!**" (Ioan 20,27). Nu spune Evanghelistul daca Toma a pus mana pe ranile Mantuitorului. **Nu se spune nimic, dar stim ca Toma a rostit: "Domnul Meu si Dumnezeul Meu!" inainte de a pune mana in coasta lui Iisus sau in semnul cuielor, cum ceruse el. Pentru ca L-a vazut pe Iisus si a inteles ca dovada era in fata lui. De ce dovada mai avea nevoie, sa puna mana in coasta si in cuie? Era acolo Mantuitorul intreg, stralucind de lumina Invierii, patrundand prin usile incuiate si prin ziduri, un Dumnezeu stralucitor, Care aducea peste tot lumina Sa. Dar Mantuitorul ii spune ceva, nu pentru el, ci pentru noi.**

Spune asa: "Pentru ca M-ai vazut, ai crezut". Nu spune: "Pentru ca M-ai pipait", ci "Pentru ca M-ai vazut!"... Dar "fericiti cei ce n-au vazut si au crezut!". Aceasta fericire este pentru toata generatia de crestini rugatori. **Aceasta fericire e pentru noi**, cei care venim in biserica si marturisim ca Hristos este Fiul lui Dumnezeu, ca a patimit, S-a rastignit, a murit, a fost ingropat, a inviat a treia zi, dupa Scripturi si S-a suit la Ceruri. Aceasta este temelia credintei noastre.

Invatatura pe care o tragem din pericopa evanghelica de astazi este ca **Hristos a venit pentru toata lumea. N-a venit numai pentru cei care cred, sau numai pentru evrei, sau numai pentru credinciosi sau pacatosi. A venit si pentru cei caldicei, daca ei se incalzesc, se infierbanta. Si pentru indoielnici a venit. Si toti suntem indoielnici, toti avem dubii...** Ne indoim pentru ca o data am cerut ceva de la Dumnezeu si nu ne-a dat. Dar o singura strigare la vreme de nevoie nu arata credinta. Ea arata slabiciune omeneasca. Trebuie sa avem o credinta puternica, statornica, care sa nu fie indoielnica. Si toata Evanghelia de astazi este pentru care suntem indoielnici.

Cand S-a aratat Iisus, Toma, care se indoise, L-a vazut si a cazut la picioarele Lui si a spus: "*Domnul Meu si Dumnezeul Meu!*". Si noi sa cadem la picioarele lui Iisus si sa strigam: "*Domnul meu si Dumnezeul meu!*".

(din: **Parintele Gheorghe Calciu, Cuvinte vii. "A sluji lui Hristos in seamna suferinta"**, Editura Bonifaciu, 2009)

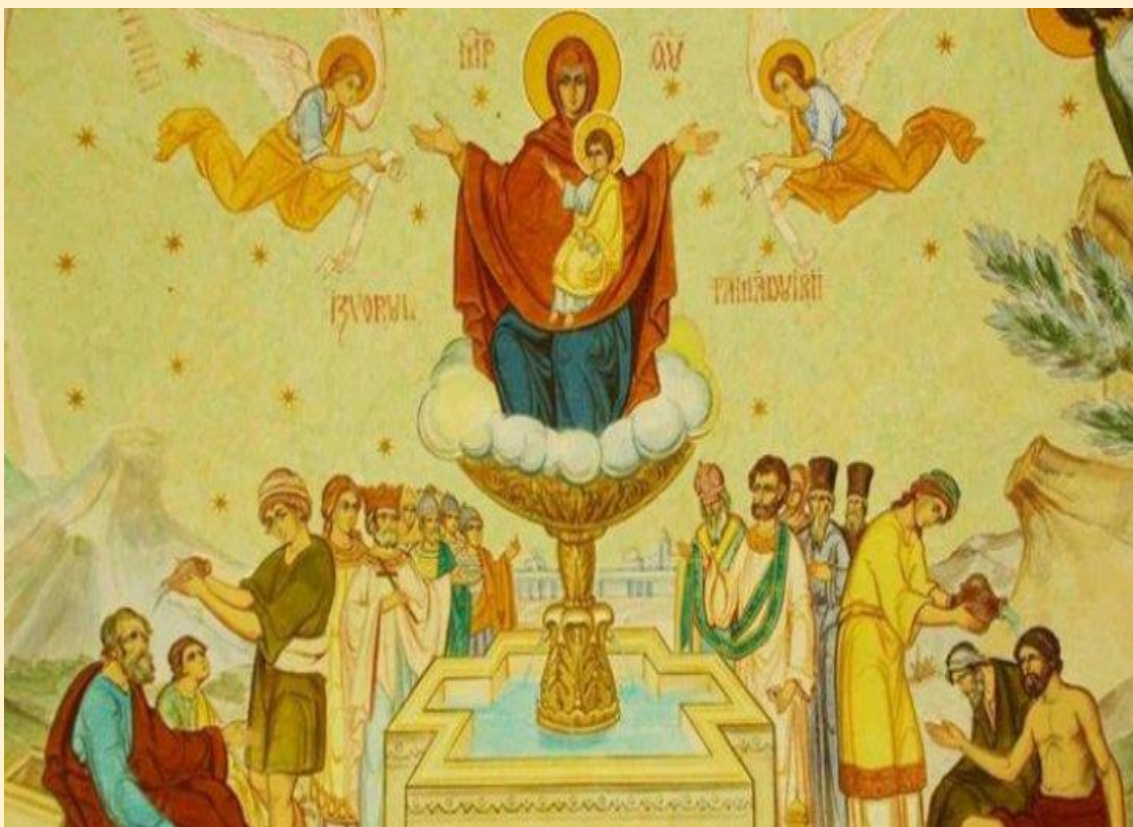
❖ SA VESTIM INVIEREA: CHEIA INTELESULUI VIETII NOASTRE

Mitropolit Antonie Plamadeala

Invierea pune intr-o relatie noua materia si spiritul. Exista spiritul independent de materie? Dovada aceasta ne-o aduce Invierea lui Hristos. Cum exista spiritul independent de materie? Dar cum exista gandurile care sunt activitati nemateriale? Daca ar fi sa intrebuintam o analogie luata din lumea cunoscuta de noi, oare noi, trecand prin aceasta Biserica, pe strada si pe oriunde, nu trecem prin mii si milioane de unde? Unde care transporta voci, transporta chiar imagini. Ne trebuie doar un mic aparat si la o simpla invartire de buton, dintr-o data prindem aici voci din toata lumea. Ele exista aici, asa cum exista si imagini pe care le prindem cu un televizor. Ele exista, trecem prin ele, nu le vedem, nu le simtim, nu le auzim cu urechile noastre direct, nu le vedem cu ochiul nostru liber, dar ele exista. Trecem prin ele si nu le distrugem, nu le tulburam. Nici ele nu se disting una de alta, nici nu se amesteca. Cu un simplu selector de aparat, le diferentiem unele de altele si le captam curate si intregi. Prin unde se vorbeste in tot pamantul si in cosmos. Se vorbeste cu cosmonautii, ba chiar li se transmite pe pamant si imaginea din cabina lor din cosmos. Undele sunt pretutindeni. Vi se pare simplu acest lucru. Nu e simplu, oricat ne-am fi obisnuit noi cu el, pentru ca undele nu sunt materiale. Prin analogie, tot asa putem spune si despre spirit, ca si el exista. Fara indoiala, ca sa existe undele, trebuie sa exista un emitator. Si pentru spirit exista un emitator. Acest emitator este Dumnezeu, Facatorul vietii. Tot darul desavarsit si viata de Sus sunt, de la Dumnezeu, ne spune Sf. Scriptura. Evident, nu stim totul, raman multe taine dar, de vreme ce taina cea mai mare ne-a fost lamurita prin Invierea lui Hristos, celelalte sunt mai mici. Putem trai linistiti cu tainele mici, de vreme ce o stim pe cea mai mare, si anume ca exista spirit, ca acesta e nemuritor si etern. Dar, oare, nu exista taine si in legatura cu materia? Oare in legatura cu materia stim tot? Nu stim tot. Ce stim noi despre modul cum a aparut materia? Ce stim despre felul cum se organizeaza materia? Este materia autonoma? A aparut ea de la sine? Minteia noastra refuza sa conceapa ca ceva a aparut din nimic. E mereu valabil principiul foarte simplu ca: *“Din nimic nu se poate naste nimic”*. Ca ceva sa existe, trebuie sa existe un autor. Orice fapt trimite la un faptuitor. Acest faptuitor este dupa credinta noastra Dumnezeu. De la sine nu putea aparea nimic. Tot asa cum de la sine nu puteau aparea legile. Materia este guvernata de legi, dar legile presupun un legiuitor. Anarhia nu naste legi. Spunea cineva: ca sa cred ca legile sunt nascute din ele insele, fara un legiuitor, ar trebui sa cred ca, varsandu-se o calimara cu cerneala, din cerneala s-ar scrie singura o carte. Fie si una cat de subtire! Ca sa nu cerem chiar o piesa de Shakespeare! Ca sa se nasca ceva, trebuie o minte care sa organizeze totul. Nu se nasc cuvinte, nu se nasc frumuseti, nu se naste ordine fara un ordonator. Sunt multe lucruri deci si despre materie, pe care nu le stim. Ce stim noi despre faptul cum se naste gandirea din materie? Ce stim noi cum se nasc sentimentele din materie? Cum se naste iubirea? Cum se naste ura?

Cum se naste speranta? Cum se naste indoiala? Toate acestea sunt activitati ale sufletului nostru, ale vietii noastre, dar ce stim noi despre ele, cum se nasc ele din materia cerebrala, din materia creierului nostru? In creierul nostru nu se schimba absolut nimic. Totul ramane la locul sau, in spatial sau, si in acel mic spatiu se nasc toate: si gandirea si emotiile, si sperantele, si suferintele sufletesti. Ba, uneori, se intampla ca, dimpotriva, gandurile noastre determina schimbari in trupul nostru. Poporul zice despre cineva care se supara, ca isi face sange rau. De fapt, fiindca s-a suparat, se varsa adrenalina in sange si isi face intr-adevar sangele rau! Exista o interdeterminare intre trup si suflet, intre materie si spirit. Dar toate acestea, si tainele despre suflet si tainele despre materie in general, ni le dezleaga acest eveniment pe care am venit toti sa-l serbam in acest fapt de dimineata, si anume Invierea lui Hristos. El ne spune ca exista Dumnezeu si ca viata vine numai de la Dumnezeu. El este autorul vietii. El poate intoarce viata si intr-un trup mort. De altfel si faptele care cad sub observatia noastra ne spun ca nimeni pana astazi n-a putut inca sa creeze viata. Se pot face multe artificii, se pot congela celule omenesti, pot muri aparent si pot reveni apoi la viata, dar ele trebuie sa fi avut viata in ele inainte. Viata n-a creat nimeni inca. Nici un fel de viata. Nu numai viata omeneasca. Nici viata unei plante. Nici un bob de grau. Nici un bob de porumb. Nici o samanta de iarba. Toate sunt, pana in ziua de astazi, asa cum spune Scriptura, dupa felul lor, create de Dumnezeu. Nu se naste grau dintr-un bob de porumb, si nici invers. Nu se naste urs din caprioara si nici soarece din pisica. Nici om din altceva! Dumnezeu este asa cum spunem si in Simbolul credintei, *"Datatorul de viata"*. De aceea, invatatura crestina ne invata respectul fata de viata. De aceea invatatura crestina ne invata sa fim impotriva razboiului, impotriva uciderii de oameni. **"Sa nu ucizi!"** Daca viata este de la Dumnezeu, numai El dispune de viata. De aceea viata fiind dumnezeiasca, orice omorator de om este ca un omorator de Dumnezeu, ca unul care incearca sa-L omoare pe Dumnezeu. Crestinismul ne-a adus respectul fata de viata. Astfel, pe faptul Invierii lui Hristos se bazeaza conceptia noastra noua despre viata, ale carei jaloane in scurt ar fi acestea: Exista Dumnezeu. Daca exista Dumnezeu, exista spirit. Daca exista Dumnezeu si spirit, exista nemurire si inviere. Daca Iisus Hristos a inviat, spune Pavel Logicianul, atunci si noi vom invia, pentru ca si noi suntem creatia lui Dumnezeu. Si daca vom invia, vom exista vesnic. Si daca suntem nemuritori, atunci de aici vine si o alta consecinta, cu mari rasfrangeri asupra vietii noastre. Daca suntem nemuritori, inseamna ca vom avea de dat socoteala de viata pe care o traim pe pamant. Inseamna ca acest fapt ne creeaza o anumita responsabilitate fata de Dumnezeu, fata de noi insine, si fata de aproapele nostru, unii fata de altii. Daca exista Dumnezeu, exista si o ordine morala care presupune raspunderea pentru felul cum ne traim viata. De aceea crestinismul nu e altceva decat chemarea la o viata noua, la o viata adaptata din puterea Invierii lui Hristos, la o viata plina de iubire, la respectul oamenilor unul fata de altul. Sa ne bucuram toti. Sa ne reinnoim credinta in Inviere si, plecand de aici, asa cum mironositele, in drumul spre casa, spuneau in dreapta si in stanga, tuturor: *Am fost la mormant! L-am gasit gol!*, asa si noi, in loc de *"buna ziua"*, in loc de orice salutare in aceste zile, sa ducem tuturor vestea ca **"Hristos a inviat!"**.

❖ MAICA DOMNULUI, IZVORUL TAMADUIRII NOASTRE

Izvorul Tamaduirii din vinerea Saptamanii Luminata e chiar Maica Domnului. Potirul din care primim Sfanta Impartasanie (adica Trupul si Sangele lui Hristos) este, de asemenea, chiar Maica Domnului, adica Izvorul din care S-a nascut cu trup Datatorul vietii noastre. Calcand cu moartea pe moarte, Mantuitorul Hristos ne-a tamaduit din moarte, Maica devenind astfel Izvorul Tamaduirii noastre.

➤ PROGRAM

VINERI, 13 APRILIE 2018, ora 10:00 a.m.

- **SFANTA LITURGHIE (IZVORUL TAMADUIRII)**
- **SFINTIREA APEI**

DUMINICA, 15 APRILIE 2018, ora 11:00 a.m.

- **SFANTA LITURGHIE (DUMINICA TOMEI)**
- **SERBARE DE PASTI CU COPIII COMUNITATII NOASTRE**
- **COORDONATI DE DOAMNA MARIANA DRAGUSANU**
- **PARASTAS**

DUMINICA, 22 APRILIE 2018, ora 11:00 a.m.

- **SFANTA LITURGHIE (DUMINICA MIRONOSITELOR)**
- **PARASTAS**
- **AGAPA FRATEASCA oferita de familiile GEORGE BELU,**
- **ION TUDOR si GEORGE DRAGOMIRASI cu ocazia cinstirii**
- **Sfantului Mare Mucenic GHEORGHE, purtatorul de biruinta.**
- **(23 Aprilie)**